



DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Băturoul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Orbul din naștere.

Evanghelia nu ne amintește dintre minunile lui Isus niciuna mai emoționantă, cu mai adânc înțeles, decât acelea prin care El vindecă pe orbi. Căci nimic nu simbolizează raportul omeniții față de Isus mai expresiv, decât vindecarea orbilor. Isus Împăratul luminii, dă din lumina lui nenorociților lipsiți de lumină. Și aceasta se întâmplă întotdeauna, fără întrerupere, căci nenumărați orbi sunt.

Orbii aceștia sunt mai adânciți în întuneric, deși au vedere trupească, decât orbul din Evanghelia de azi, despre care însuși Isus declară, că nici el, nici părinții lui n'au păcătuit. Sufletul lor e orb, nu poate să distingă lumina de întuneric, clarul de obscur, culorile de lipsa lor neagră, figura strălucitoare a dulce-lui Isus de figurile monștru-

oase alcătuite din noroiul pământului, de fantazia lor stricată de diavolul viclean. Aceștia sunt orbii adevărați, și aceștia sunt, dacă și ei vreau, vindecați de Isus.

„Mergi de te spală în lacul Siloamului“ — a spus Isus orbului din Evanghelia de azi, după ce ia uns ochii lui cu scuipătură amestecată cu pământ. Și pentru orbii de azi există acest lac, e scaunul de mărturisire. Dacă deja îndestul au suferit, s'au frământat, umilit, căit, pentru plăcerile josnice, pe care le-a dat lumea, aurul și sensualitatea lor, când singuri stau în lume, cu sufletul lor bolnav de răutatea proprie și a semenilor lor; orbi, dar nu numai orbi ci și surzi și muți față de adevărul, — atunci vine Isus și le spune: „Mergi de te spală în lacul îndurării mele, în scaunul de mărturisire.“

Iar ei, să dea Dumnezeu, ca la întrebarea lui Isus: „Credeți voi în Fiul lui Dumnezeu, care vorbește cu tine,“ ? să răspundă din adâncul inimii: „C r e D o a m n e.“

Dr. Irina Berinde.

Noul Nnunțiu Apostolic. Știm, că nu de mult *Excelența Sa M. Dolci*, fostul Nunțiu papal la București, fiind înaintat, a fost chemat din partea Preafericitul Părinte în altă slujbă, lăsând sincere regrete în sufletele noastre. *Părintele Papa* n'a lăsat mult timp țara noastră fără un reprezentant al său. Avem acum știrea sigură, că *Excelența Sa Valeriu Valeri*, arhiepiscop titular de Efez, delegat apostolic în Egipt și Palestina, a fost numit Nunțiu Apostolic la București.

Li dorim din toată inima, ca în aceasta țară de mari refaceri morale, cari se prevăd, să poată acționa în folosul Bisericii noastre.



Paraclisul sau Rozariul ?

O controversă inexistentă.

Sunt oameni strâmți la minte și inimă, cari văzând că recitarea — rugăciunea — sfântului Rozariu din zi ce merge prinde rădăcină și în bisericile noastre, pun întrebarea pentru ce acest lucru? Paraclisul Maicii Domnului doară nu este de ajuns?

Înainte de a răspunde la aceasta întrebare, pentru aceia cari nu știu ce este rugăciunea sfântului Rozariu, dăm următoarele lămuriri.

„Rugăciunea sf. Rozariu este o cunună de rugăciuni, cari încep cu „Credeul,” care a fost compus după tradițiile bisericii de însuși sfinții Apostoli și complectat în primul sinod nicean în forma lui de astăzi, și în care facem mărturisirea credinței. După fiecare decadă — de zece „Născătoare de Dzeu” urmează un „Tatăl Nostru” pe care cum o știm cu toții îl avem dela însuși Domnul nostru Isus Hristos.

Partea cea mai mare a rozariului se compune din rugăciunile „Născătoare de Dumnezeu” și anume 150, coform cu cei 150 psalmi ai lui David. Rugăciunea „Născătoare de Dumnezeu” cum știm iarăși cu toții, nu este altceva, decât salutarea îngerului Gavril și a sfintei Elisabeta către Maica Preacurată, pomenirea numelui lui Isus și rugămintea îndreptată către Maica sfântă ca să

se roage pentru noi întotdeauna, dar mai vârtos în oara morții noastre.

Cine ar îndrăzni să zică că aceia cari au fost autorii acestor bucăți de rugăciuni, nu au știut cum să le facă? Dacă mai pomenim că toate aceste părți însași Preacurata Vergură le-a împletit, într'o cunună, dându-o sfântului Dominic, ca un model de rugăciune în forma rozariului cum o cunoaștem, cine nu va recita cu plăcere aceasta formă de rugăciune?

Pentru aceea găsim de foarte potrivit cu cerințele zilelor noastre ostenneala Rev. Dn. Emil Bran, fost vicar al Sălajului, actual canonic la Oradea, că a scos de sub tipar o mică carte de rugăciune: „Rugăciunea sfântului Rozariu,” în care se cuprind toate aceste rugăciuni.

Să nu creadă însă nimeni, că doară după acestea am fi de părere ca să ne lăsăm de Paraclis și să ne punem numai la recitarea Rozariului. Nici decum!

Paraclisul va rămânea pentru toate timpurile, una din cele mai frumoase rugăciuni ale bisericii orientale, aceasta însă nici decum nu poate însemna, să nu introducem sf. Rozariu și la noi! Aceasta ar fi o mentalitate ca și aceea, care nu ar putea să înțeleagă,

pentruce Stăpânul lumii a acoperit acest pământ cu diferite flori, care dau farmec lui, în loc să fi creat una singură specie? Pentruce aceasta nesfârșită variație a culorilor și a parfumului lor?

Toate rugăciunile introduse în uzul bisericii sunt care de care mai frumoase, cu toate că avem una pe care am învățat-o dela însuși Domnul Nostru. Psalmii lui David au o vechime de trei mii de ani. Domnul Hristos le-a recitat chiar și pe lemnul crucii. Nici astăzi nu au pierdut nimica din frumusețea lor. O parte însemnată din sf. Liturghie este compusă din acești psalmi, cu toate aceste cine ar voi să se mărginească la ele?

Cât pentru sf. Rozariu, una nu este iertat să se uite, și anume aprobând sfânta noastră biserică liturghia sf. Rozariu pentru întâia Duminecă a lunii Octomvrie în biserică latină și aprobând sf. liturghie a arătarilor din Lourdes tot în biserică latină, a confirmat originea miraculoasă a sf. Rozariu și a confirmat arătările din Lourdes, unde cum știm Preacurata Fecioară s'a arătat întotdeauna cu sf. Rozariu în mâini.

Viața noastră religioasă de pe pământ, este un foarte slab reflex al vieții din ceriu și cum credem că nu este om să-și închipuie că cei fericiți în veci vecilor întonează aceleași imnuri, așa și noi cei de pe pământ ne folosim de diferite rugăciuni după diferite timpuri și împrejurări și cum din mul-

tele rugăciuni frumoase sf. Rozariu este una din cele mai practicabile și mai corespunzătoare pentru credincioșii ocupați în toate părțile de grijile zilnice, nu se poate admite mentalitatea acelora, cari preferă înaintării vieții sufletești rigoarea ritului.

Foloasele Rozariului se văd atât din nenumărate recomandări a pontificilor Romei, cât și din uzul ei de pe întreg rotogolul pământului.

„... Și cântau ca o cântare nouă înaintea scaunului...”
(Apocal. 14, 3.)



Credința Ei.

Pământul se închină. Din inimile parfumate ale florilor, din crângile încununate de petale, din valurile de verdeață și de flori, din vioariul mărilor și din argintul izvoarelor, din zumzetul și ciripitul a tot ce zboară — se înalță ca o rugă în luna aceasta de Mai...

Ruga creștinului urcă și ea spre slăvi. „Marie, Maică Sfântă, ce ne-am fi făcut fără Tine?” ..

Adorare, recunoștință.

*

Conciliul dela Efes 431 strigă în fața lumii „Sfânta Ei Neprihănire.”

În 1854, Sfânta Biserică Catolică sub influența Sfân-

tului Spirit revarsă peste glob o nouă boare de primenire sufletească: amintește oamenilor de „Neprihănită zămislire, promulgând dogme..

Și... o minune! Numai la patru ani, Divina noastră sprijinitoare, ca un răspuns la avântul bisericii Romei, se arată în toată maiestatea Ei la Lourdes, dăruind lumii minunatul isvor de vindcare.

Tâlcul Ei, esența Ei? Dânsa însăși a arătat-o în atitudinea de *credință* nemărginită, de veșnică rugă, așa cum a văzut-o ochii curați ai Bernadetei Soubirous, așa cum povestirile ei au sugerat-o artiștilor, în atitudinea aceasta a sufletului care se dă în întregime, care încă din viața pământeană a străbătut spre zările dumnezeiești, învăluindu-se în razele lor absorbitoare.

Credința celor din care s'a tras Neprihănită Fecioară, și propria ei credință a ridicat-o deasupra neamurilor. Credința i-a născut toate virtuțile, toate luminile cu care a biruit întunericul.

În mila Ei cea mare pentru noi, prin arătarea dela Lourdes cu care ne-a dăruit, proșternându-se încă o dată cuvintelor dumne-

zeiești: „Femeie iată fiul tău” — ne chiamă la credință, ne invită să credem, să ne rugăm.

Arătarea aceasta din 1858 e ca o trâmbiță de deșteptare. Credința e temeliea mântuirii, ea ne luminează, ea ne dă siguranță, tărie. Toate harurile vin asupra celui care crede; sufletul îi suspină, aleargă după curăție, smerenie, după tot ce-i place Domnului. Credința e dragă Sfintei Treimi: ne-o cere. Răsună sf. Evanghelie de chemarea spre credință: ea e temeliea evangelizării:

— „Vezi, mergi, credința ta te-a mântuit.”

— „Crezi, tu, în Fiul lui Dumnezeu”

— „Cred, Doamne!”

— „Fiică, credința ta te-a mântuit, mergi în pace, și fii vindecată de boala ta..”

*

Sfânta Neprihănită Maică să ne ajute cu rugăciunile Ei la sporirea credinței, la dobândirea luminilor pentru mântuirea noastră.

O. C.



Audiența celor 500 de Români la Părintele Papa. Ziarul „Universul“ cu prilejul aniversării de 50 ani a fondării ziarului, — a aranjat o excursiune în Italia. Bineînțeles n'a putut să rămâie Roma ne cercetată cu atât mai puțin Cetatea Vaticanului. Cei 500 de români au obținut o audiență dela Preafericitul Părinte, care timp de o jumătate de ceas le-a vorbit, pe urmă i-a binecuvântat. E de însemnat, că majoritatea excursioniștilor s'a compus din ortodocși și că ziarul „Universul“ a dat loc totdeauna tuturor atacurilor îndreptate contra catolicizmului nostru. Și totuși . . . s'au dus la Papa și Papa i-a binecuvântat. Oare nu este și acesta un pas înainte, un pas spre unire?

Congresul partidului național-tărănesc. În ziua de 21 Mai, partidul național-tărănesc va ține un congres la București în vederea ratificării alegerii Dlui Dr. Vaida-Voevod la președinția partidului.



Nr. 296—933 prot.

Cătră On. oficiile parohiale din districtul Sighet.

În urma grațiosului ordin Nr. 2157—933 prin aceste sunteți invitați a înainta acestui oficiu fără amânare relațiunile periodice pe anul 1932.

Sighet la 15 Mai 1933.

Oficiul protopopesic.

Luna Iunie este consacrată **Cultului Inimii lui Isus.** Asociațiile cultului Inimii în această lună trebuie să se roage mai mult și mai călduros, decât de alte dați. Intențiunea aprobată și binecuvântată de Preafericitul Părinte Papa: *ca toți să pună nădejdea în Inima lui Isus*, — arată marea grijă, ce o poartă părintele Papa fușă de aceste asociații și arată nădejdea, că Inima lui Isus iubitoare vă revărsa darurile sale asupra tuturor. Căci mare nevoie avem de aceste daruri, ca să putem învinge neajunsurile zilelor de azi și să ne păstrăm liniștea sufletească. Cuvântul chemător: *Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați și Eu vă voi odihni*, este cuvântul Inimii lui Isus, care cu dragoste ar vrea să ne dea mângâiere.

Ar fi de dorit, ca în cinstea Inimii lui Isus, care acum XIX veacuri atâta a sângerat pentru noi, și sângerează și azi — în amintirea anului sfânt, care ne-a fost dat, — să fie înființată în fiecare parohie asociația cultului Inimii lui Isus, care câștigă atât de mult teren în toate țările.

Calendar săptămânal.

21 — 27 Maiu 1933.

21. **Dumineca Orbului** (Ap. Fapt 16, 16, Ev. Ioan 9, 1.) Cvnstantin și Elena
22. Luni M. Vasilisc
23. Marți P. Mihail † 820
24. Miercuri P. Simeno † 601
25. **Joi Înălțarea Domnului** încheierea sărb. sf. Paști (Ap. Fapt. 1, 1. Ev. Luca 24, 36)
26. Vineri Ap. Carp.
27. Sâmbătă M. Terapont.

